

[Glistrup]

Det er skatterne, der skal sættes ned, således at den overbygning af restriktioner og overvæltelige skattetryk, som tynger den danske arbejder, den danske befolkning og de danske virksomheder fuldstændig ned i knæ, kan blive lettet, så man altså ude i virksomhederne kan komme til at gøre det eneste, der kan redde os alle sammen, hvad enten vi er offentligt ansatte, studerende, pensionister, hospitalsindlagte, folketingsmedlemmer, eller hvor vi nu befinder os, nemlig at producere langt, langt flere varer end det, som vi har gjort nu, til konkurrencedygtige priser.

Det er det, som altså er fremskridtsmedicinen, og det var den flaske, man skulle have grebet i stedet for arsenikflasken, da man tyede hen til medicinskabet, da man sad deroppe i statsministeriet denne blåsyremandag, var det vist, statsministeren kaldte det for; det var dér, man skulle have fundet frem til det rigtige, og det kunne man have gjort.

Når nu denne debat er færdig, fortsætter der et folketingsmøde med debat om det, som virkelig er redningen, og det var det, medierne skulle transmittere langt mere end den debat, der nu har kørt her dagen igennem. Så fortsætter vi nemlig med at behandle et forslag, som er baseret på, at folketinget får den fornødne tid, ved at strejker og lockouter udsættes i godt og vel halvanden måned, at man får en foreløbig kompensation ved en skattelettelse med det samme, så man kan finde frem til den rigtige medicinsammensætning. Nu kan man sige: ja men huj hej, vi vil babu babu have vores afgørelser her. Når vi nu er blevet enige i statsministeriet i mandags, må det ikke blive mandag igen, før man har fået realitetsafgørelserne og der er skrevet udvalgsbetænkning eller noget mere. Ja men det er altså Danmarks skæbne, der står på spil her, og derfor kan det ikke være rimeligt, at man nu bare kører tingene igennem i en vældig fart, for at folketinget som et andet ekspeditionskontor bare skal sætte sit gummistempel på, hvad det nu har behaget dem henne i statsministeriet at blive enige om. Nej, nu skulle man altså bruge tiden til at gennemføre fremskridtspartiets forslag, som skal til første behandling her umiddelbart efter denne debat, om, at strejker og lockouter udsættes et par måneder til onsdag den 16. maj og vi så i mellemtiden kan finde frem til den rigtige indkomspolitik, den socialt ansvarlige indkomspolitik,

den indkomspolitik, som er Danmarks redningsbælte. Det er det, vi har behov for, og det kommer altså som næste punkt på dagsordenen her i folketingssalen.

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Ib Nørlund stillede mig et direkte spørgsmål tidligere. Hr. Ib Nørlund spurgte venligt, hvordan det går sådan rent løvemæssigt, og for at man ikke skulle tro, det var venligt ment, uddybede hr. Ib Nørlund det lidt med at dykke lidt rundt i et spørgsmål om betalingsbalancemålsætning og noget med 6½ mia kr. og al den slags. Hr. Ib Nørlunds spørgsmål minder om den gamle Æsopfabel, som fortæller om, at da løven blev såret, turde æselet sparke den.

Der har også været andre æselsspark end hr. Ib Nørlunds i den anledning, hvor man har boret i målsætningen de 6½ mia kr. Der er jo ingen grund til at skjule dér, som jeg også sagde i det første indlæg, at et under-skud på betalingsbalancen på 6½ mia kr. når vi nok ikke i år, men det burde ikke så meget kalde på skadefryd, som det burde kalde på bekymring. Det skyldes jo flere ting, at vi ikke når det i år. Finansministeren og andre har gjort grundigt rede for, hvordan ting udefra spiller ind: olieprisforhøjelser m.v. Det er da også indlysende, at indkomspolitikken, som der lægges op til med de ting, vi diskuterer i dag, ikke bliver nær så stram, som man havde forstillet sig, da regeringen satte sig sine mål i september, og det er der såmænd ingen grund til at bortforklare, men selv om man havde fået en indkomspolitik, der var lige så stram, ville alle de ting, der kommer til os udefra, alligevel have gjort, at vi ikke når målsætningen de 6½ mia kr. i år.

Det er også rigtigt, som flere har været inde på, at jeg har sagt, at hvis regeringen skulle opgive den målsætning, har regeringen ikke noget eksistensgrundlag, men humlen i det hele er jo, at regeringen mig bekendt ikke har opgivet sin målsætning. Den synes derimod ude af stand til at opfylde den. Ånden er altså redbon, og det er mere, end man kan sige, når man kigger på, hvad der ellers er kommet frem af tilkendegivelser her i dag. Her hører man, hvordan andre flittige æselssparkleverandører ikke blot har et skrøbeligt kød, men også en ånd, der ikke er særlig redbon.